

CONFERVÆ, som jag fick, har jag svårt före at få igen både i Flor. Svec. och DILLENII Historia, hvarföre jag bekref och afritade dem så godt jag kunde.

Vid min ankomst til *Helsingör*, gick jag på deså Södra kullar; men kunde alsintet finna, som var märkvärdigt; Torde hända, at det var för bitida om våren, at Lobelii rara gräs ej ännu hunnit så långt, at de kunnat utmärka sina slag. *Æsculus* blommade alt för vackert i Staden. På kullarna fick jag intet rart, mer än et Geranium af de rara Skänka.

Men med alt detta, har på min resa händt en irreparable skade, som innerligen grämer mig, i det jag mist mit bästa och nyttigaste Inibument. Efter Herr Secreteraren WARGENTINS inrådande slog jag up min Thermometer på Cajut-väggen helt fast; men då Dalerö Skants skulle vid förbifarten saluterar, så sköts Styckena af äfvan på däck, som så skakade alt, at Thermometern med några andra glas i Fönstret sprungo sönder. Jag kunde ej mer än förja den lidna skadan, som gör mig så stor affaknad i mina observationer i Physicis. Om det vore möjligt, är min anhållan, at kunna få hit öfver en annan, som vore nått. Om ingen kunde fås af EKSTRÖM, så påminner jag mig, at Herr Archiater Bäck hade en dylik med min, om icke Han då skulle visa mig den gunsten och låta affölja sin med nålta Fartyg til Lissabon eller Cadix, då jag igenom Svenske Consulerne kunde århålla den. Skadan är mig så mycket mera svår, som jag af Kongl. Vetenskaps Academiens grace var ägare af den. Jag tors nu ej skriva Herr Secreteraren WARGENTIN til, för denna skul; ty man kan ej annat, än med skäl forebrå mig min värdslöshet. GUD gifve en lycklig resa, at jag med snaraste kunde aflemna berättelse från Spanien eller Portugal, om mina saker, då jag skulle hoppas åga ädlare Rön. Framhårdar &c.